

השרשרת על צוואר רבקה, אשת הנאשם (למטה) בקטעים מוגדלים (מתצלומי שמחות)

הזווית לעזור לו במאומה. אבל הסניגור היה מוכן גם לכך. בשיבה האחרונה הביא לבית המישפט שתי קלטות וידאו. הן הוקדו לטו עלידי בני מישפחת עמר בנסיבות הגיגיות לפני שנים אחדות, לפני

האם זו השרשרת? על צווארה של רבקה עמר (קצוץ) נית מימין) נראית שרשרת הזהב השנויה במחלוקת. לדברי התביעה נגנבה השרשרת מהישישה שנרצחה.

שש מנקמתו של עמר ובני-משפחתו. לוא היתה התביעה מוכיחה זאת. היתה עדותו של שמאי הופכת קבילה וניתנת להגשה בפני בית-המשפט. אולם עורכי-הדין רובינשטיין טענו ארוכות כדי לסתור את טיעונה של התביעה. הוא אמר לבית-המשפט כי מניעיו של הער להתאבדות נותרו עלומים. "זה סביר באותה מידה שהתאבד בגלל אהבה נכזבת או חשש ממחלה, ולא בגלל פחד מהנאשם", טען הסניגור ודרש לפסול את העדות.

היא פרקליטה מנוסה, ניסתה להכניס את עדותו החיונית של שמאי ררך חריג אחר בחוק, חריג שנתקבל על ידי הכנסת רק לפני שנים מעטות והוא שנוי עד היום במחלוקת. החריג הזה, הידוע למישפטים כסעיף 10 א', אומר כי ניתן לקבל עדותו של אדם שנמצא סרה מחוץ לבית-המשפט, אם נעלם לאחר מכן, או מת, בעקבות השפעה פסולה של הנאשם או שליחיו. התובעת ניסתה לשכנע את בית המישפט כי שמאי התאבד מכיוון שח

שע. אליבי לא יכול היה, כמובן, לספק אחרי ארבע שנים. המישפטה מיהרה לערוך חיפוש בכיתו של פרנקו ומצאה שם תכשיטרי זהב שונים. התכשיטים נאספו והובאו לזיהוי בפני בני-משפחתה של סימי פרץ. חלק גדול מהתכשיטים לא זוהה עלידי בני-משפחתה, רק שרשרת זהב עשויה חוליות-חוליות ותליון בצורת פרסה משופץ אבני-חן כחולות, זוהו עלידי בעלה של הנרצחת ועלידי בתה.

פרנקו נחקר עלידי המישפטה והורדה, כי עמר מכר לו את שרשרת-הזהב הזו. התובעת פנינה דבורין השתמשה בשרשרת-הזהב כראיה מרכזית בתיק הרצח. ראיה המוכיחה את הקשר בין הנאשם לרצח הישישה.

לשמוע את רטט הקול

כאשר הגיע מועד המישפט, התברר כי לתביעה נולד קושי גדול, שכמעט ואין דרך להתגבר עליו. העד העיקרי בתיק, יחזקאל שמאי, שהורה בבית-המשפט יחד עם עמר, התאבד בתליה בבית-המעצר.

בידי התביעה היו אמנם עדותו המוקלטת של העד שהתאבד ואפילו סרט וידאו, בו נראה האיש חוזר על עדותו, אולם דיני-הראיות מנעו מהתובעת לעשות שימוש בעדות חשובה זו. מיד, ברגע שניסתה התובעת להעלות לחקיק מועדותו של המתאבד בבית-המשפט, קפץ הסניגור, עורכי-הדין מנחם רובינשטיין, וטענו בפני השופטים שאין בידה לעשות כן. עלי פי החוק קבילה עדות רק אם ניתנה בפני בית-המשפט. המטרה היא שהי שופטים יוכלו להתרשם מהעד, לראות את הבעות-פניו ולשמוע את רטט קולו. על העד גם לעמוד לחקירה נגדית בידי עורכי-דין של הצד שכנגד ורק אז תהיה העדות קבילה ותוכל לשמש ראיה בתיק.

נסיון של מאות שנים גיבש את ההלכה המישפטית כי עד שאיננו עדי מר בפני בית-המשפט ואיננו נחקר חקירה נגדית על עדותו, כאילו לא העיד. הרבר מקשה אמנם על התביעה, שאיננה יכולה להשתמש בעדות זושר בה, אם ניתנה במישפטה או במקום אחר והעד אינו בא לבית-המשפט. רק במקרים חריגים קבילה עדות חיצונית כזו, ומקרים אלה מועטים מאוד. אחד המקרים הוא כאשר העדות היא עדותו של שכיב-מרע, החוק מניח, כי אדם השוכב על ערש-דווי, ויועד כי מותו קרוב, לא ישקר כדי להפיל אדם אחר או להתנקם בו. ולכן כאשר גוסס מוסר עדות בידעו כי הוא עומד למות בכל רגע, תהיה עדות זו קבילה למרות שניתנה מחוץ לבית-המשפט. אלא שעדותו של שמאי לא היתה עדות שכיב-מרע, כאשר מסר שמאי את עדותו היה עדיין בריא מאוד ולא ידע כי מותו קרוב. לכן לא חל על עדות זו החריג המיוחד של החוק. התובעת, עורכת-הדין דבורין, ש

השופטים בדקו את העניין והחליטו, כי אינם מקבלים את עדותו של שמאי ולכן לא תוכל התביעה גם להביא כל עדות אחרת המתייחסת אליה. כאשר עלה על דוכן-העדים מאיר שיאיר, שעשה את העיסקה עם הפרקליטות ורצה להעיד ששמאי התאבד בפניו על הרצח, לא ניתן היה לחקור אותו אפילו מילה אחת על סיפורו של שמאי. שאיננו קביל בכית המישפט.

לראות את השרשרת

בכך נשמט הנדבך העיקרי מראיות התביעה, ותכשיט-הזהב שנמצא אצל פרנקו, ואשר נמכרו לו עלידי עמר, קיבלו חשיבות ראשונה במעלה. בני מישפחת הנרצחת טענו כי שרשרת-הזהב העשויה חוליות-חוליות,

הוכחה מישפטית דויד עמר ואשתו כשעל צווארה השרשרת. התמונה צולמה בבר-מיצ' וזה לפני רצח הישישה. הקלטת עליה צולמה הוגשה לבית-המשפט.

רצח סימי פרץ. באחת הונצחה חגיגת בר-מיצוה ובשני הונצחה חתונה. מן תוך קלטות אלה צילם הסניגור שתי תמונות. בתמונות נראים בני-המשפחה החוגגים ואיתם גם רבקה עמר, אשתו של הנאשם. כאשר הוגדלו התמונות בידי צלם מומחה נראה בבירור, כי רבקה עמר עונדת על צווארה שרשרת-זהב העשויה חוליות-חוליות, ואורכה של השרשרת מתאים לשתי השרשרות שהוגשו לבית-המשפט, האחת עלידי התביעה והשנייה עלידי הסניגוריה.

"מאחר שרואים בבירור, כי שרשרת-הזהב הארוכה, עוד לפני שנחתכה לשתיים, היתה ברשות משפחת עמר עוד כשנתיים לפני רצח הישישה, יש בכך לפחות כדי להטיל ספק סביר בחשיבותה של הראיה שהוגשה עלידי התביעה", סיכם הסניגור. המישפט הסתיים, וכעת יושבים השופטים יעקב מלך, יוסף גולדברג ושרה סירוטה על המדוכה, כדי להחליט ליט אם הוגשו להם ראיות מספיקות כדי להרשיע את עמר ברצח המתועב של הישישה, או שמא נותר ספק סביר בראיות התביעה.